

Rozdzierajcie swoje serca (Joel 2,12-13)

Joel 2,12-13 Wszakże jeszcze teraz mówi Pan: Nawróćcie się do mnie całym swym sercem, w poście, płaczu i narzekaniu! Rozdzierajcie swoje serca, a nie swoje szaty, i nawróćcie się do Pana, swojego Boga, gdyż On jest łaskawy i miłosierny, nierychły do gniewu i pełen litości, i żał mu karania! (BW)

Przeto i teraz jeszcze - wyrocznia Jahwe: Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament. **Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty!** Nawróćcie się do Jahwe, Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskowości, a lituje się na widok niedoli. (BT)

Jl 1,2 nn. Jest tu mowa o niezwyklej klęsce, jakiej nie pamiętają najstarsi nawet ludzie. Jeszcze przysze pokolenia będą z niej wyciągać naukę. Plaga szarańczy i długotrwałej suszy. Szarańcza pojawia się w Palestynie co roku, a mniej więcej co 50 lat w takiej ilości, że staje się dla kraju straszną plagą, która pociąga za sobą klęskę głodu. W roku takiej klęski od końca marca, tj. przed czasem żniw, do początku lipca ziemia zostaje огоłocoła z wszelkiej roślinności. Ostatni wypadek nalotu szarańczy w tak ogromnych ilościach zdarzył się w Palestynie i w Syrii w 1915 r.

Joe 2:12 nn. Zbawiennym skutkiem plagi powinno być szczere nawrócenie się do Boga, na które jeszcze nie jest za późno. Zewnętrzne oznaki żalu, do których należało rozdzieranie szat (por. Rdz 37,34; 2 Krl 6,30), nie są bez znaczenia (Est 4,3), najważniejsze jednak jest usposobienie wewnętrzne (Jr 4,3n).

1 Moj. 37:32-35

32. Potem posłali tę szatę z długimi rękawami do ojca i kazali powiedzieć: Znaleźliśmy to! Rozpoznajże, czy to szata syna twego, czy nie? 33. A on poznał ją i rzekł: To jest szata syna mojego, dzięki zwierzę pożarł go; tak, z pewnością rozszarpał Józefa. 34. Wtedy Jakub rozdarł szaty swoje i włożył wór na biodra, i przez długi czas opłakiwał syna swego. 35. Próbowali go pocieszać wszyscy synowie jego i wszystkie córki jego, ale nie dał się pocieszyć i mówił: W żałobie zejść do syna mego do grobu. I opłakiwał go ojciec. (BW)

Est 4:3 A we wszystkich prowincjach, gdzie tylko dotarł rozkaz królewski i jego zarządzenie, nastąpiła u Żydów wielka żałoba z postem i płaczem, i biadaniem; wór i popiół był posłaniem dla wielu.

Ps 51:17-19 Panie! Otwórz wargi moje, A usta moje głosić będą chwałę twoją! 18. Albowiem ofiar nie żadasz, A całopalenia, choćbym ci je dał, nie zechcesz przyjąć. 19. Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony, Sercem skruszonym i zgnębionym nie wzgardzisz, Boże.

Iz 55:6-7. Szukajcie Pana, dopóki można go znaleźć, wzywajcie go, dopóki jest blisko! 7. Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!

Jer 4:1-4. Jeżeli chcesz zawrócić, Izraelu - mówi Pan - to zawróć do mnie; a jeżeli usuniesz swe obrzydliwości sprzed mojego oblicza, nie będziesz się już tułał. 2. I jeżeli będziesz przysięgał: "Żyje Pan" szczerze, uczciwie i sprawiedliwie, wtedy narody będą sobie życzyć błogosławieństwa takiego jak twoje i tobą będą się chlubić. 3. Bo tak mówi Pan do mężów judzkich i jerozolimskich: Orzcie sobie ugór w nowy zagon, a nie siejcie między ciernie! 4. Obrzeźcie się dla Pana i usuńcie nieobrzezki waszych serc, mężowie judzcy i mieszkańcy Jerozolimy, aby mój gniew nie wybuchł jak ogień i nie palił, a nikt by go nie ugasił z powodu waszych złych czynów!

Oz 6:5-6 Dlatego ociosywałem ich przez proroków, zabijałem ich słowami moich ust, i moje prawo weszło jak światłość. 6. Gdyż miłości chcę, a nie ofiary, i poznania Boga, nie całopaleń.

NAWIĄZANIE

► **Pokuta poprzedza kontakt z Bogiem** – wyrównanie szans, kompatybilność

Joel 2,28-32 – Piotr w dzień Pięćdziesiątnicy: **A potem** wyleję mojego Ducha na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia.

► Powołanie Izajasza

• Świętość Boga (6,3). *Kadosz* – to nie tylko świętość moralną, etyczną. Czasownik *kadasz* znaczy: oddzielać, odłączać, wyłączać coś z użytku świeckiego, powszedniego. Bóg góruje pod każdym względem nad wszystkim, co nie jest Nim samym, jest oddzielony od wszystkiego, co jest *profanum* (świeckie), ziemskie i stworzone; niezrównany i transcendentny.

• Przeżycie poruszające (6,4)

I zatrzęsły się progi w posadach od tego potężnego głosu, a przybytek nappełnił się dymem.

• Wyznanie ust (6,5a)

I rzekłem: Biada mi! Zginałem, bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg, gdyż moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów.

• Grzeszność (6,5b)

W obliczu świętego Boga Prorok odczuł i dojrzał **przepaść** dzielącą go od Boga, a zarazem i od grzesznego narodu, otoczenia i środowiska, w którym żył. **Biada mi!** jest nie tyle wyrazem przeświadczenia, że człowiek oglądający Boga musi umrzeć, ile raczej **tęsknoty za oczyszczeniem**.

• Oczyszczenie (6,6-7)

Oczyszczenie warg tutaj jest symbolem wewnętrznego oczyszczenia duszy i dlatego Serafin mógł powiedzieć: grzech twój jest zglądzony.

• Wysłanie (6,8)

Iz 6,8 Potem usłyszałem głos Pana, który rzekł: Kogo poślę? I kto nam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poslij mnie! (BW)

• Oczyszczony duchowo Izajasz natychmiast stawia się Bogu do dyspozycji. Dlaczego? Bóg porwał i urzekł go, choć przedtem uświadomił mu nędzę i małość jego samego oraz jego rodaków. ■ Trwoga, ■ przerażenie, ale i ■ urzeczenie, ■ zachwyt – tak działa Bóg święty (miłość i sprawiedliwość). ► Oto jestem! – • gotowość i • otwartość

► Jezus – Nowe Przymierze

• Celnicy i wszetecznicze wyprzedzają sprawiedliwych do KB

Mt 21:23-32 Gdy Jezus przyszedł do świątyni i tam nauczał, podeszli do Niego arcykapłani i starsi ludu i zapytali: Jakim prawem to czynisz? Kto dał Ci taką władzę? (...) 28. A co sądzicie o tym: Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego: Synu, idź i pracuj dzisiaj w winnicy. 29. Ten odpowiedział: Nie chcę. Ale potem okazał skruchę i poszedł. 30. Z tym samym poleceniem zwrócił się też do drugiego. Ten zaś odpowiedział: Dobrze, panie. Ale nie poszedł. 31. Który z tych dwóch wykonał polecenie ojca? Mówią Mu: Ten pierwszy. Na to Jezus powiedział: Zapewniam was, że celnicy i nierządnicze wchodzić przed wami do Królestwa Boga. **32.** Przyszedł bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, ale jemu nie uwierzyliście, natomiast celnicy i nierządnicze uwierzyli mu. Chociaż to widzieliście, **nie okazaliście skruchy, aby mu uwierzyć.**

Łk 24:47-49. W imię Jego będzie głoszone wszystkim narodom wezwanie do opamiętania dla odpuszczenia grzechów, zaczynając od Jeruzalem. 48. Wy jesteście tego świadkami. 49. Oto Ja posyłam wam Obietnicę Mojego Ojca. Dlatego pozostaniecie w mieście dopóki nie przyjmiecie mocy z wysokości.

Dz 2:36-38. Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, Bóg uczynił i Panem, i Mesjaszem. 37. Gdy to usłyszeli, przejęli się do głębi serca. Zapytali Piotra i pozostałych apostołów: Co mamy uczynić, bracia? 38. Piotr odpowiedział: Nawróćcie się i niech każdy z was przyjmie chrzest w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie waszych grzechów, a weźmiecie dar Ducha Świętego.

Dz 20:19-21. I jak służyłem Panu z całą pokorą wśród łez i doświadczeń, które na mnie przychodziły z powodu zamieszek Żydów, 20. Jak nie uchylałem się od zwiastowania wam wszystkiego, co pożyteczne, od nauczania was publicznie i po domach, 21. Wzywając zarówno Żydów, jak i Greków do opamiętania się przed Bogiem i do wiary w Pana naszego, Jezusa. (BW)

2 Tm 2:24-26. Sługa Pana zaś nie powinien wdawać się w spory, ale być uprzejmy wobec każdego, zdolny do nauczania, cierpliwy, 25. delikatnie pouczający wrogo usposobionych. A może kiedyś da im Bóg łaskę nawrócenia, aby poznali prawdę 26. i oprzytomnieli, i wyzwolili się z siideł diabła, przez którego zostali pochwyteni i podporządkowani jego woli. (PE)

2 Tm 2:24-26 A sługa Pański nie powinien wdawać się w spory, lecz powinien być uprzejmy dla wszystkich, zdolny do nauczania, cierpliwie znoszący przeciwności, 25. Napominający z łagodnością krnąbrnych, w nadziei, że Bóg przywiedzie ich kiedyś do upamiętania i do poznania prawdy 26. I że wyzwola się z siideł diabła, który ich zmusza do pełnienia swojej woli. (BW)

• Grzech jako choroba

To nie przestępcy, zbrodniarze, lecz ludzie nieszczęśliwi, którzy muszą grzeszyć.

Dzięki Jan 3,16 – nie muszą jeśli nie chcą i dlatego największym grzechem jest odrzucenie Jezusa, nie wyliczanka uczynków. Łaska stała się przez Jezusa!!!

Łk 7:38 I stanawszy z tyłu u jego nóg, zapłakała, i zaczęła łzami zlewać nogi jego i włosami swojej głowy wycierać, a całując jego stopy, namaszczała je olejkiem. (BW)

ZAKOŃCZENIE

Mk 1:15 A mówiąc: Wypełnił się czas i przybliżyło się królestwo Boże: Pokutujcie, a wierzcie Ewangelii.

Mk 1:15 Wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże, upamiętajcie się i wierzcie ewangelii.

Mk 1:15 Czas nadszedł, Królestwo Boże jest blisko! Odwróćcie się od swych grzechów do Boga i uwierzcie w Dobrą Nowinę!

- Bliskość tego królowania to główny moment mobilizujący ludzi do nawrócenia.
- Wewnętrzne nawrócenie się, czyli całkowita zmiana duchowego nastawienia odwracająca człowieka od zła, a kierująca do Boga, wprowadza do tego Królestwa.
- Nie zewnętrzne gesty, pozory. Nie rozdzieranie szat. Dziś jest to już tylko zaledwie nacięcie odzieży, którą się nosi w czasie żałoby.
- Lecz wewnętrzne przekonanie: dać się Duchowi Świętemu przekonać o grzechu

OPAMIĘTANIE SIĘ, grecki wyraz METANOIA, oznacza zastanawianie się (po fakcie), zmiana myśli, odwrócenie myśli; stąd: żal, skrucha, nawracanie się całkowity zwrot w życiu. Chodzi o odwrócenie się od grzechu, szatana, a zwrócenie się do Boga (**Iz 55,7; Mt 3,2; Mk 1,15; Dz 3,19; 26,9-13**).

Pod wpływem Słowa Bożego człowiek zostaje przekonany przez Ducha Świętego o swoim grzechu, tzn. o swej grzeszności (**J 16,8**). Kiedy człowiek wyzna Bogu swe grzechy (grzeszność), wtedy doznaje Bożego przebaczenia, oczyszczenia i usprawiedliwienia (**1 J 1,7-10; 2,12; Rz 3,24**). Uwierzywszy w sercu i wyznawszy ustami, że Jezus jest Panem, doznaje pewności i radości zbawienia (**Rz 10,8-13**). Duch Święty zanurza go, włącza do Kościoła, Ciała Jezusa Chrystusa (**1 Kor 12,13; Tt 3,5**). Duch Boży daje mu pewność, że jest dzieckiem Bożym (**Rz 8,14-16**).

J 16,7-15 (BW)

7. Lecz Ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym Ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošlę go do was.

8. A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie;

9. O grzechu, gdyż nie uwierzyli we mnie;

10. O sprawiedliwości, gdyż odchodzę do Ojca i już mnie nie ujrzycie;

11. O sądzie zaś, gdyż ksiąęz tego świata został osądzony.

• Grzech (**J 1,29; 7,7**)

J 7,7 Świat nie może was nienawidzić, lecz mnie nienawidzi, ponieważ Ja świadczę o nim, że czyni jego są złe. (BW)

O grzechu, o rzeczywistości grzechu jako chybienia celu, krzywdzenia i człowieka, i Boga, to nie potknięcie, wada, brak poczucia moralnej odpowiedzialności i samego zła.

• Sprawiedliwość **Rz 1,19 – 3,21**

Coś przeciwnego grzechowi, poczucie, które przychodzi po uświadomieniu sobie, wewnętrznym przekonaniu o rzeczywistości grzechu. Boża sprawiedliwość, przez wiarę, wg nauki Jezusa w Kazaniu na Górze.

• **Sąd**

Świadomość, przekonanie o nieuchronności potępienia z powodu grzechu i braku prawości, Bożej sprawiedliwości. Rzecz fundamentalna, która nie jest zgodna z naturalnymi odczuciami człowieka, tutaj niezbędna jest pomoc Parakleta, adwokata-prawnika z niebios. Tutaj Paraklet występuje nie w roli obrońcy człowieka wobec Boga (**1 J 2,1**), lecz jako obrońca Chrystusa wobec świata.

1 J 2,1 Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśli by kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. (BW)

Mk 1:15 A mówiąc: Wypełnił się czas i przybliżyło się królestwo Boże: Pokutujcie, a wierzcie Ewangelii.

Mk 1:15 I mówiąc: Wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże, upamiętajcie się i wierzcie ewangelii.

Mk 1:15 Czas nadszedł, Królestwo Boże jest blisko! Odwróćcie się od swych grzechów do Boga i uwierzcie w Dobrą Nowinę!.

Bliskość tego królowania to główny moment mobilizujący ludzi do nawrócenia. Wewnętrzne nawrócenie się, czyli całkowita zmiana duchowego nastawienia odwracająca człowieka od zła, a kierująca do Boga, wprowadza do tego królestwa.